

[Bente Juncker]

Jeg tror, det var SF's ordfører, der spurgte mig, hvordan jeg fortolker dagsordenen. Jeg ser dagsordenen overordnet som en fredelig dagsorden, der skal vedtages her i Folketinget. Det vil jeg gerne sige.

Den første pind siger, at regeringen opfordres til »at lade spørgsmålet om ventelisterne til daginstitutioner og dagpleje indgå i de økonomiske forhandlinger mellem regering og kommuner«. Der står ikke noget om, vil jeg gerne sige, at der skal gives millioner eller milliarder til dette. Sådan tolker jeg det ikke. Det er da klart, at det ligger i de forhandlinger, vi kører i øjeblikket, om finansloven osv., at der er afsat nogle penge, men jeg tolker ikke dette, som om ventelisteproblematikken skal ind, og så skal der gives ekstra penge til det.

I den anden pind står der, at »I forhandlingerne skal indgå en eventuel lempelse af kommunernes lånelofter«. Der er nogle barrierer her, som jeg synes det er fornuftigt at vi lempet. Hvis en andelsboligforening har nogle lokaler til rådighed og der er 20 børn, der ikke kan komme i en børnehave, hvorfor skal der så være en stor økonomisk barriere, så at de ikke kan åbne en sådan daginstitution, ansætte noget personale osv. og sørge for nogle gode vilkår? Det virker mærkeligt, og det er egentlig underligt, at dette ikke er blevet taget frem noget før.

Med hensyn til dagforanstaltninger, som SF's ordfører spurgte mig om, forestiller jeg mig en bred vifte, så bred, som fantasien rækker. Hvis vi med de små midler, der ligger i denne dagsorden, skal løse den problematik, der er på ventelisteområdet, så er vi altså nødt til at tænke utrolig kreativt.

Det er helt klart, at vi prioriterer også, at der skal være et tilsyn på området. Der skal være uddannet personale, i hvert tilfælde én, måske halvanden eller to, men man behøver ikke at have fem uddannede pædagoger til tyve børn. Man kan bruge andet personale, men det er klart, at hovedparten af personalet skal være uddannet.

Til slut vil jeg sige, at jeg ikke umiddelbart kan få øje på, at dagsordenen eller de tilkendegivelser, der er kommet herfra i dag, kan løse ventelisteproblemet, hvis størrelse vi egentlig ikke kender. Skal vi løse dette problem – det er også det, SF's dagsordensforslag siger – så er vi herfra nødt til at komme med nogle penge, og så er mit spørgsmål til SF: Hvordan vil man

prioritere de penge? Hvor vil man skaffe de penge fra i den økonomiske situation, landet befinder sig i?

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige tak til fru Bente Juncker for en meget tilfredsstillende forklaring på de to første dele af dagsordensforslaget. Jeg er tilfreds med, at fru Bente Juncker ser diskussionen mellem kommuner og regering som, at man vil løse også på økonomisiden. Det samme gælder forståelsen af de begrænsede muligheder, der har været for andre end kommunerne for at gå i gang med at bygge børnehaver. Også dér skal der løses.

Men jeg er stadig lidt optaget af forståelsen af udtrykket i det sidste afsnit, »en intensiveret udvikling af alternative pasningsformer«. Jeg har endnu ikke fra ordførerne fået et klart budskab om, hvad man ser dér.

Til gengæld skal jeg huske at complimentere fru Bente Juncker for hendes bemærkninger om normeringen. Som jeg hører fru Bente Juncker sige det, skal normeringen hænge sammen med antallet af børn, også i en virksomhedsbørnehave.

Marianne Jøved (RV):

Der er, som tidligere ordførere har sagt, usikkerhed om, hvad den reelle ventelisteopstilling er størrelsesmæssigt, bl.a. fordi der på ventelisterne også figurerer børn, som allerede er i en pasningsordning, men som ønsker en anden institutionstype eller et andet institutionssted i en kommune.

Men uanset hvor mange spørgsmål vi kan stille om tallet og omfanget af ventelisterne, er det klart, at det er et problem for mange familier, at der ikke er pasningsmuligheder nok.

Jeg vil gerne understrege for Det Radikale Venstres vedkommende, at det er et kommunalt ansvar, vi her beskæftiger os med. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at der i virkeligheden er meget store forskelle på problemerne i de forskellige kommuner. Vi ser gerne, at man har lokale løsninger, at man er fantasifuld. Vi understreger, at kommunerne for at løse disse opgaver skal være handlingsorienteret og prioritere deres ressourcer. Vi er også indstillet på, at man kan lave mange alternative løsninger. Vi er ikke så bekymret, fordi vi er sikre på,